

Underbilag b. til Bilag 2.

Præsidenten for Vestre Landsret.

Viborg, den 29. December 1931.

I Skrivelse af 12. ds. (Brev Nr. 25795, Journ. Nr. 2 K. Nr. 1931. 348²²) har Justitsministeriet anmodet mig om en Udtalelse om, hvorvidt Ændringsforslag Nr. 81 i den af Folketingets Udvalg angaaende Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje den 2. ds. afgivne Betænkning maa antages at kunne gennemføres uden nogen Forøgelse af Landsrettens Dommerantal.

I Anledning heraf skal jeg tillade mig at udtale:

Efter Mindretalsforslaget vil en Række hyppigt forefaldende Forbrydelser blive Genstand for Behandling og Paakendelse ved Landsret under Medvirkning af Domsmand, saaledes bl. a. forskellige Sædelighedsforbrydelser, uagtsomt Manddrab, grove Legemsbeskadigelser og grove Berigelsesforbrydelser. En Gennemgang af Vestre Landsretsdomme for et vilkaarligt valgt Tidsrum har under Hensyn til Bestemmelserne i Borgerlig Straffelov af 15. April f. A. ført til den Antagelse, at ca. 120 Sager aarligt af de efter de nugældende Regler ved Landsretten paa-dømte Straffesager vil blive behandlet under Medvirkning af Domsmand her ved Retten, og dette Tal maa forøges med et Antal Sager, der efter den nugældende Bestemmelse i Retsplejelovens § 687 B. Nr. 3 har været henlagt til og er blevet endelig paakendt ved Underretterne.

Nævningesagernes Antal — der for Vestre Landsrets Vedkommende kan anslaaes til 30 à 40 aarligt — vil efter Mindretalsforslaget væsentlig formindskes, ligesom Landsrettens Behandling og Paakendelse af Straffesager i første Instans, bortset fra Nævningesager og Domsmandssager, vil bortfalde, antagelig ca. 125 Sager aarligt, men nogen Lettelse af Landsrettens Arbejde vil neppe bevirkes herved, da Nedgangen i Nævningesagernes Tal medfører en tilsvarende Stigning i Domsmandssagernes Tal, hvorhos der maa gaas ud fra, at de tiltalte saa vidt muligt vil forlange Behandling og Paakendelse under Medvirkning af Domsmand, hvilket i Forbindelse med, at den nugældende Bestemmelse i Retsplejelovens § 687 B. Nr. 3 bortfalder, vil bevirke, at Domssagernes Tal bliver forholdsvis stort. Endelig maa det fremhæves, at Mindretalsforslagets Ordning vil bevirke en følelig Stigning af Ankesagernes Tal, bl. a. fordi Anklagemyndighederne, naar den nye Straffelov træder i Kraft, vil være opfordrede til gennem Anke til Landsretterne at opnaa den størst mulige Ensartethed i Afgørelserne.

Medens det for Tiden er almindeligt, at der ved en enkelt Afdeling af Retten paa een Dag kan tilendebringes Domsforhandling i 4 à 5 Straffesager, maa der gaas ud fra, at Domsmandssagernes Behandling vil kræve meget længere Tid, saa at der som Regel kun vil kunne behandles en enkelt eller højst 2 Sager om Dagen, ligesom det jævnlige vil hælde, at en enkelt Sag vil lægge Beslag paa Rettens Arbejde gennem 2 eller flere Dage. Dels vil nemlig Bevisumiddelbarheden med deraf følgende Afhøring af tiltalte og Vidnerne samt Protokollation af Forklaringerne — der nødvendiggøres ved Adgangen til at indanke Bevisbedømmelsen for Højesteret — tage Tid, dels maa Forhandlingerne i Retten af Hensyn til Domsmandene foregaa i et ret langsomt Tempo, dels vil der endelig for de fleste Sagers Vedkommende medgaa megen Tid til Raadslagning samt